
PROPOSTA DE RESOLUCIÓ A FI QUE SIGUI SOTMESA A TRACTAMENT DEL PLE DE LA COPORACIÓ

PROCEDIMENT

PRP2018/836

MOCIÓ PEL REBUIG DE LA CONDEMNNA CONTRA ELS ACTIVISTES DEL MOVIMENT POPULAR DEL RIF

La història recent del Rif és plena de lluita, de reivindicacions i de coratge. No cal remuntar-nos a fets anteriors: com la presència, en el passat, de l'estat espanyol i francès a la regió, l'ús d'armes químiques prohibides, la declaració de la República del Rif i la posterior repressió del govern marroquí (Majzén).

Ens referirem a fets més propers que s'han produït aquests últims anys:

Mohssine Fikri, de 31 anys i natural d'Imzouren, va morir a Al-Hoceima el 28 d'octubre de 2016, mentre intentava impedir que el peix que li havia confiscat la policia acabés en un camió de les escombraries. Va morir triturat per la compactadora del camió. La seva mort va suposar l'inici d'unes mobilitzacions sense precedents que han provocat una de les crisis més greus del govern marroquí. Fikri va permetre posar en evidència l'explotació, desigualtats i un descontentament popular que es va dirigir cap a un moviment organitzat en assemblees, fins a la fi de 2016, a l'Hirak. La seva particularitat, primer, es troba en estar integrat per la immensa majoria de la població, i segon, la seva no adhesió a cap formació política, organització institucional o sindicat: és purament un moviment popular.

Al capdavant del moviment s'hi va posar Nasser Zefzafi, un jove aturat que va ser detingut a finals de maig acusat d'obstrucció a la llibertat religiosa després d'interrompre el sermó en una mesquita, on l'imam feia una crida per aturar les protestes. La seva detenció només va ser la primera de moltes altres que van venir després. Posteriorment a aquestes detencions, dos joves han estat assassinats en mans de la policia del govern marroquí. La primera el dia 20 de juliol de 2017 a la ciutat d'Al-Hoceima quan Imad Attabi va rebre el cop d'un projectil de gas lacrimogen, durant una manifestació. La segona, es va produir el 9 d'agost del mateix any quan Abdelhafid Hadad va morir a l'hospital després d'inhalar gasos lacrimògens, disparats per la policia.

Les demandes de l'Hirak són de caràcter social i econòmic: entre altres reclamen una cobertura hospitalària digne, sobretot per tractar casos de càncer, ja que el Rif és la regió que registra una taxa més alta d'aquesta malaltia. També reclamen una universitat, i més inversió econòmica per tal de reduir l'atur. Una de les demandes és també acabar amb la militarització de la zona. També cal tenir en compte que, malgrat la presència de banderes amazigues i la creada per AbdlKrim El Khattabi de la República del Rif, l'objectiu de l'Hirak no és independentista. En paraules dels mateixos activistes de l'Hirak, una millora a la regió del Rif suposaria progrés pel Marroc. Cal tenir en compte que la mort de Mohssine va ser llegida en el marc de l'Hogra (humiliació i opressió de l'Estat contra la població), i va reflexar el cansament d'una població que feia més de sis dècades que patia polítiques que, lluny de solucionar els seus problemes, han suposat precarietat, corrupció, atur i pobresa. A més, aquest no és un cas aïllat, hi ha altres morts que avui dia segueixen sense aclarir-

se: Hossain Belklich, Kamal Hassani o els cinc joves que van aparèixer calcinats en una sucursal bancària del Banc Popular d'Al-Hoceima.

El Tribunal d'Apel·lació de Casablanca ha condemnat aquesta setmana els activistes del Moviment Popular del Rif (Hirak) a 20 anys de presó per «atemptar contra la seguretat interna de l'estat» i altres delictes com la «rebel·lió i participació en protestes no autoritzades». Les condemnes més elevades han estat per al líder de les protestes, Nasser Zefzafi, al costat del considerat número dos, Nabil Ahamjik i dos activistes més: Ouassim Boustati i Samir Ighid. Tots ells han estat condemnats a 20 anys de presó. La resta són 48 activistes que es troben a la presó d'Oukacha (Casablanca), entre ells hi ha periodistes i menors d'edat. Ells també hauran de fer front a penes de presó que oscil·len entre un i deu anys, i hauran de pagar multes que pugen a 5.000 dírhams (450 euros). El procés judicial ha durat nou mesos i ha estat ple de queixes per part de la defensa dels activistes, que han denunciat una constant falta de garanties jurídiques i maltractament a les cel·les.

Des del moment en què es van saber les sentències hi va haver concentracions a diferents parts del Marroc. Principalment, al barri d'Al-Hoceima de Sidi Abid. Això no obstant, es van registrar manifestacions a Nador, a la frontera amb Melilla, a Rabat, Casablanca, com també a Espanya, França i els Països Baixos, estats amb una presència important de la diàspora rifenya. Les xarxes socials van tornar a ser el mitjà de denúncia contra la violència de la policia. Tot i les irregularitats que van tenir lloc en el procés judicial i la certesa que hi hauria un càstig exemplaritzant, la població rifenya de dins i de fora del Marroc no esperava unes condemnes tan dures per als activistes. Per aquests motius, algunes persones han començat vagues de fam i la regió ha començat una vaga general que es podria allargar i, fins i tot, esdevenir indefinida, ja que la població té voluntat de mobilitzar-se.

Per tot això, proposem al Ple de l'Ajuntament de Berga els següents

ACORDS:

1. Manifestar el suport i solidaritat de l'Ajuntament de Berga amb el poble rifeny i, especialment, amb les persones empresonades per un judici polític, ja que les manifestacions van ser de caràcter pacífic, reclamant demandes de caràcter socioeconòmic i en matèria de drets fonamentals recollits a la Declaració Universal dels Drets Humans.
2. Instar al Govern marroquí queaturi la repressió, amb la voluntat de buscar el diàleg i la pau social d'una manera real i evident.
3. Demanar al Govern espanyol el reconeixement i la reparació dels danys causats per l'ús sistemàtic al Rif, entre 1921 i 1927, d'armes químiques com el fosgen, la cloropicrina i, sobretot, la yperita, el gas mostassa.
4. Instar al Govern català a emprendre mesures i accions polítiques en suport i ajuda als empresonats del Rif.
5. Reconèixer i donar suport a la diàspora rifenya que actualment són ciutadans de Berga, que en molts casos han hagut de marxar del seu país d'origen per la falta d'oportunitats socials i econòmiques.
6. Fer arribar aquests acords al Moviment Popular del Rif.